

METODY BADAŃ TWORZYW DRZEWNYCH	NORMA BRANŻOWA	BN-78
	Płyty stolarskie Oznaczenie wytrzymałości na ścinanie spoin klejowych w próbie rozciągania	7102-10
		Grupa katalogowa IX 29

1. WSTĘP

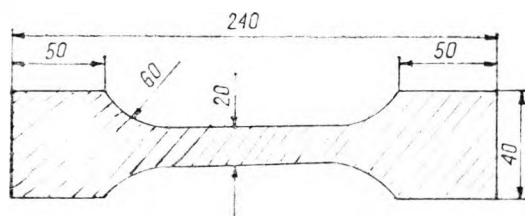
Przedmiotem normy jest oznaczanie wytrzymałości na ścinanie spoin klejowych w płycie stolarskiej pełnej, w próbie rozciągania wykonywanej na próbkach laboratoryjnych, których oś podłużna tworzy kąt 45° z podłużną osią listewek warstwy środkowej płyty.

2. OZNACZANIE

2.1. Pobieranie i przygotowanie próbek

2.1.1. Liczność i sposób pobierania próbek laboratoryjnych. Liczność próbek należy przyjmować zgodnie z PN-77/D-04227, jeżeli normy przedmiotowe nie stanowią inaczej. Próbki pobiera się z arkusza płyty lub jej wyrzynka w ten sposób, aby oś próbki była nachylona w stosunku do kierunków listewek warstwy środkowej pod kątem 45° . Próbki laboratoryjne należy wycinać nie wcześniej niż po upływie 24 h od chwili wyprodukowania partii płyt stolarskich.

2.1.2. Kształt i wymiary próbki, w mm — wg rysunku.

[BN-78/7102-10]

2.1.3. Wykonanie próbek — wg PN-72/D-04238.

2.1.4. Klimatyzowanie próbek — wg PN-72/D-04238.

2.2. Wykonanie oznaczania

2.2.1. Pomiar szerokości przewężonej części próbki. Szerokość próbki mierzy się w środku długości próbki, z dokładnością do 0,1 mm. Pomiar należy przeprowadzać bezpośrednio przed badaniem wytrzymałości na ścinanie. Przyrządy pomiarowe i dokładność pomiarów — wg PN-72/D-04238.

2.2.2. Warunki oznaczania. Maszyna probiercza o zakresie do 500 daN, zapewniająca możliwość pomiaru siły niszczącej P_{max} dokładnością do 10%. Maszyna probiercza powinna być zaopatrzona w uchwyty płaskie.

2.2.3. Umieszczenie próbki w maszynie probierczej. Próbkę należy umieścić w uchwytach maszyny probierczej dokładnie w osi rozciągania, przy czym mocuje się ją w taki sposób, aby zaciski szczęk były oddalone od środka długości próbki o $70 \div 75$ mm.

2.2.4. Obciążanie próbki powinno wzrastać równomiernie, z szybkością tak dobraną, aby zniszczenie próbki nastąpiło w ciągu 60 ± 15 s.

2.2.5. Odczyt wartości siły niszczącej P_{max} należy wykonać z dokładnością do 5 daN.

2.2.6. Obraz zniszczenia próbki. Wynik badania próbki uważa się za prawidłowy, jeżeli zniszczenie jej nastąpiło na przewężonym odcinku próbki.

2.3. Obliczanie wyników. Wytrzymałość na ścinanie spoiny klejowej płyt stolarskich ($R_{t\ sp}$) w próbie rozciągania należy obliczać z dokładnością do 0,1 MPa (kg/cm^2) według wzoru

$$R_{t\ sp} = \frac{0,1 \cdot P_{max}}{b^2}$$

w którym:

- 0,1 — stały współczynnik przeliczeniowy,
- P_{max} — maksymalne obciążenie rozciągające powodujące zerwanie próbki, daN,
- b — szerokość przewężonej części próbki, cm.

KONIEC

Informacje dodatkowe

Zgłoszona przez Instytut Technologii Drewna
Ustanowiona przez Dyrektora Instytutu Technologii Drewna dnia 12 września 1978 r. jako norma obowiązująca od dnia 1 kwietnia 1979 r. (Dz. Norm. i Miar nr 21/1978 poz. 94)

INFORMACJE DODATKOWE

1. Instytucja opracowująca normę — Instytut Technologii Drewna, Poznań.

2. Normy związane

PN-77/D-04227 Drewno. Ogólne wytyczne pobierania i przygotowania próbek

PN-72/D-04238 Sklejka i płyty stolarskie. Ogólne wytyczne pobierania i przygotowania próbek

3. Autor projektu normy — doc. dr hab. inż. Tadeusz Grzeźczyński, Instytut Technologii Drewna, Poznań.

4. Podstawa opracowania normy. Normę opracowano na podstawie pracy T. Grzeźczyńskiego *Vereinfachtes Verfahren zur Bestimmung der Verleimungsgüte an Furnierplatten*, Materialprüfung 10 (1968) nr 5.